

tig, og han tog derfor Afstand fra den. Seg skal her til kun sige, at saa vidt jeg erindrer, brugte jeg ikke det Udtryk, at det kun var velhavende Folks Børn, der kunde komme paa Fagskolen, men jeg sagde, at det var i det væsentlige bedre stillede Folks Børn, der kunde frekventere denne Fagskole, idet de unge Mennesker, der ikke havde Forældre, der kunde betale for dem paa Fagskolen, vare afkaarne fra at komme der. Seg mener, at fordi Foll ere „bedre stillede“, ere de ikke netop velhavende, og for saa vidt jeg har holdt mig til dette Udtryk, tror jeg, at det ærede Medlem godt vil kunne være enig med mig. For øvrigt var det ærede Medlem fuldstændig enig i mine Betragtninger, og den Bemærkning, der faldt fra ham om, at han antog, at det ikke vilde blive Hverdagsmad, at vi to kunde træffe sammen i Enighed om vor Opfattelse, tror jeg, det ærede Medlem kunde have sparet. Seg vil sige til det ærede Medlem, at for saa vidt han virkelig vil arbejde paa at virkeliggøre det Program, han i Gaar forelagde her i Tinget om Befolkningens saa vel økonomiske som aandelige Udvikling, vil det ærede Medlem og jeg ofte komme til at stemme sammen og ofte komme til at sympatisere med hinanden. — Til den ærede fungerende Ordfører skal jeg kun gøre den Bemærkning, at det glædede mig meget at høre i Gaar, at han havde opfattet mig paa den Maade, som han havde, og særlig glædede det mig, at han vilde optage Tanken om betingelsesvis at give Fagskolen for Skomagerne det forlangte højere Tilskud. Seg ønsker meget, at denne Tanke maa fremmes, og jeg tror ikke alene, at det er berettiget for Aftensdagen, naar den bevilger Tilskud til en sliq Skole, til sliqe Foranstaltninger i det hele, at den da ogsaa er kontrollerende over, hvorledes Midlerne blive brugte, og medbestemmende om, hvad de bruges til, men jeg tror tillige, at først derved vil man saa disse Foranstaltninger og Skoler ind i det rette Spor. Det glædede mig derfor meget, at den ærede Ordfører sympatiserede med Tanken og var villig til at tage den under videre Behandling. — Grunden til, at jeg i Dag har forlangt Ordet, er væsentlig den, at jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister. Den meget ærede Minister fandt Anledning til forleden paa Grund af mine Udtalelser at fremkomme med en Protest, og den ærede Minister mente endog, at det var nødvendigt, at denne Protest blev nedlagt straks. Seg havde ikke ventet denne Protest fra den ærede Ministers Side, og jeg tror heller ikke, der var nogen særlig

Grund for Ministeren til at fremkomme med den eller til at fremskynde den saa meget, som han gjorde. Seg antager, at den ærede Minister og Tingets ærede Medlemmer have forstaaet, hvad jeg tilsigtede ved min Henstilling til Ministeren. Ærede Medlemmer ville erindre, at jeg henstillede til den ærede Minister, i Fremtiden ved Forelæggelsen af Budgettet at holde sig nærmere til, hvad han ansaa for nødvendigt. Den ærede Minister svarede derpaa, at han i Fremtiden ikke alene vilde fremsføre paa Budgettet, hvad der efter hans Opfattelse var nødvendigt at saa gennemført, men at han ogsaa sølte sig berettiget, ja forpligtet til at fremsætte paa Budgettet, hvad han betragtede som nyttigt. Ved denne Bemærkning fra den ærede Ministers Side kom det til at se ud, som om jeg ikke skulde være Tilhænger af at saa fremsført paa Budgettet og specielt paa Indenrigsministerens Budget, hvad der kunde være nyttigt, og det vil jeg ikke gerne lade staa uimodlagt. Det kan jo være, at jeg ved mine Udtalelser har givet den ærede Minister Berettigelse til at fremkomme med sin Bemærkning, men jeg tror dog nok, at mine Ord kunde have været forstaaede noget anderledes. Seg skal villig indrømme, at jeg ikke har indladt mig paa at stille det nødvendige og det nyttige paa Finansloven i den Forstand fra hinanden, idet jeg altid har troet, at det nødvendige og det nyttige stod i saa nær Forbindelse med hinanden, at det var vanskeligt at stille imellem dem. Nu antager jeg, at den ærede Minister er gaaet ud fra, at naar jeg sagde det nødvendige, mente jeg dermed kun det, der var nødvendigt for at holde den Del af Statsmaskineriet, som forterer under Indenrigsministeriet, gaaende. Men det var ikke min Mening. Seg ser godt, at der desuden er meget, der maa fremsføres paa Budgettet. Jeg tror, at der er meget andet, som Ministeren maa opføre paa sit Budget, meget, der er nyttigt, og som efter min Mening ogsaa er nødvendigt. Det er ikke alene det, der kræves for at holde Statsmaskineriet gaaende, som jeg anser for nødvendigt og nyttigt, der er mange Ting ud over dette, som jeg betragter som nødvendige og nyttige. Seg sigter herved blandt andet til, hvad der paa Budgettet kan forlanges til Folkets aandelige og økonomiske Udvikling. Dette betragter jeg ikke alene som nyttigt, men ogsaa som nødvendigt. Seg vil sige, at jeg kunde meget ønske, at der hvert Aar paa Finansloven blev opført et Forlangende om nogle Hundrede Tusinde Kroner til Afhjælpning af al den Nød og Glendighed, som eksisterer hver eneste Vinter i Kjøben-